

ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΝΟΒΑΣ:

Μεγάλωσα με την Αρχαία Ελλάδα

ΣΤΟ ΑΪΜΑ ΜΟΥ

Ξυπνος, νέος, ταλαντούχος, με χρωματιστές απαντήσεις και ιδιαίτερα γνώστης της Ελληνικής πραγματικότητας. Με ευχάριστη διάθεση και σε πολύ φιλικό κλίμα, ο ταλαντούχος Ελληνοαυστραλός ζωγράφος Νίκος Μπονόβας μωα άνοιξε το σπίτι του για να μας δείξει τους θαυμάσιους πίνακες που έχει ζωγραφίσει και μας μίλησε για το πόσο ευχάριστη κούραση είναι να ζωγραφίζεις με τις ώρες και ο κόπος σου να ανταμοιβεται από τον θαυμασμό όχι μόνο της ελληνικής παροικίας αλλά και όλης της ΝΝΟ. Ο Νίκος Μπονόβας γεννήθηκε στο Σίδνεϊ στις 18 Δεκεμβρίου το 1966 και άρχισε να ασχολείται με την ζωγραφική από 7 ετών. Ας δούμε λοιπόν τι έχει να μας πει:

- Πως ξεκίνησες να ασχολείσαι με την ζωγραφική;

- “Ζωγράφιζε κάπως καλά η μάνα μου και το πρώτο που είχα ζωγραφίσει θυμάμαι, ήταν ένα άλογο που το έκανα ίδιο αλλά το δικό μου ήταν καλύτερο από της μητέρας μου γιατί φαινόταν πραγματικά σαν άλογο. Βέβαια η μητέρα μου δεν είχε καμμία σχέση με τη ζωγραφική αλλά εμένα μου άρεσε πάρα πολύ και ασχολιόμουν συνεχώς. Μετά, το 1975 πήγα στην Ελλάδα και έβλεπα τα αρχαία αγάλματα τα οποία τα ζωγράφιζα και τα έκανα σαν αληθινά, δηλαδή με λεπτομέρειες και γραμμώσεις. Στην συνέχεια επειδή μου άρεσε το ελληνικό θέμα ζωγράφιζα ότι έχει να κάνει με την Ελλάδα. Από αρχαίους ναούς μέχρι και πολέμους που πέρασαν στην ιστορία. Ασχολήθηκα επίσης και με πορτραίτα από φωτογραφίες και γενικά μου άρεσε να δοκιμάζω πάντα κάτι καινούργιο”.

- Πήγες σε κάποια σχολή κι έμαθες;

- “Είχα πάει σε μια ειδική σχολή, στην οοία μου είπαν ότι δεν μπορούν να με μάθουν κάτι παραπάνω. Και να φανταστείς τότε ήμουν 14 χρονών. Αυτά που μάθαιναν τότε οι δάσκαλοι στα παιδιά που ήταν εκεί, τα είχα μάθει μόνος μου, πέντε με έξι χρόνια πριν. Η μόνη διαφορά που υπήρχε ήταν ότι εγώ είχα τον δικό μου τρόπο. Όταν μου έλεγαν να το κάνω με τον δικό τους τρόπο, εγώ τους έλεγα ότι δεν είναι έτσι και το έκανα όπως ήθελα εγώ. Θυμάμαι μια φορά μας είχαν βάλει να ζωγραφίσουμε ένα σκελετό και το έκανα ακριβώς ίδιο με τις διαστάσεις του, αλλά μου πήρε λίγο χρόνο παραπάνω επειδή το διόρθωνα, έπαιζα με

τις σκιές, τα χρώματα και άλλα”.

- Δηλαδή δεν πήγες σε κάποια σχολή. Είχες μήπως κάποιον δάσκαλο;

- “Στην ουσία όχι, απλά κάποιες συμβουλές από ζωγράφους στην Ελλάδα, ειδικά από ένα ζωγράφο, οποίος έφυγε από την ζωή, τον κ. Καλογερόπουλο, αλλά και την πιο γνωστή ζωγράφο που είναι ακόμα στην Ελλάδα, την Μαρία Σαρρή, η οποία ήταν πριν 3 χρόνια στην Αυστραλία για το Φεστιβάλ και είχε εκθέσει τα έργα της. Με βοήθησαν κυρίως με συμβουλές για το τι είναι πιο σωστό και τι όχι”.

- Ασχολείσαι επαγγελματικά με την ζωγραφική;

- “Μέχρι στιγμής όχι, απλά ζωγραφίζω και ο κόσμος με μαθαίνει σιγά-σιγά. Θέλω πρώτα να κάνω μια μεγάλη έκθεση αν και μουν έχουν προτείνει ήδη να κάνω μία στην Ελλάδα. Θέλω πρώτα να ετοιμαστώ πριν πάω εκεί για να έχω το αποτέλεσμα που θέλω και αυτό θέλει χρόνο βέβαια”.

- Θα κάνεις εκθέσεις στην Ελλάδα πρώτα;

- “Αυτό κοιτάω προς το παρών αλλά πριν πάω θα ήθελα να κάνω εδώ κάτι πρώτα”.

- Με τι ζωγραφίζεις πιο πολύ; Κάρβουνο, λάδι;

- “Λάδι πιο πολύ και με μολύβι στο χαρτί και με ακριβικά. Το στυλ μου βασικά είναι να ζωγραφίζω λίγο απ' όλα αλλά το αγαπημένο μου θέμα, εκτός από την αρχαία Ελλάδα, είναι και το μοντέρνο. Θέλω να κάνω κάτι που δεν υπάρχει με τον δικό μου τρόπο. Ας πούμε να φτιάξω ένα τοπίο και να το συνδυάσω με κάτι άλλο”.

- Ζωγραφίζεις με ζωντανά μοντέλα;

- “Βασικά θα τό 'θελα αλλά δεν μπορείς να έχεις ένα άτομο ακίνητο για όσες ώρες το θέλεις. Οπότε δουλεύ-

ω πιο πολύ με την φωτογραφία και μετά κάνω την δουλειά μου σωστά, με σκιάσεις, σωστούς χρωματισμούς και άλλα. Έτσι ούτε το μοντέλο κουράζεται αλλά κι εγώ έχω τον χρόνο να το φτιάξω όπως θέλω”.

- Πόσους πίνακες έχεις ζωγραφίσει περίπου;

- “Εκτός από τις ζωγραφίες που έκανα μικρός, έχω φτιάξει πάνω από 300 πίνακες”.

- Ποιό είναι οι αγαπημένοι σου ζωγράφοι;

- “Μου αρέσουν όλοι αλλά από τους πιο παλιούς μου αρέσει πάρα πολύ ο Ρέμπραντ και ο τρόπος που χρησιμοποιούσε το φως, ο Βελάσquez γιατί τα θέματά του ήταν δραματικά και σε

“πιάνανε”. Ο Πικάσο στα πρώτα έργα που είχε φτιάξει, ο Νταλί, ο Μικελάντζελο αλλά και ο Καρα-

βάτζιο μου αρέσουν πάρα πολύ”.

- Πως βλέπεις την ζωγραφική σήμερα και πως πιστεύεις ότι θα είναι στο μέλλον;

- “Μπερδεμένη θα έλεγα. Βασικά δεν έχει καμμία σχέση με την παλιά εποχή. Όσο για το μέλλον δεν ξέρω. Το μόνο καλό, αν μπορεί κανείς να το πει καλό, θα είναι η τιμή που θα έχουν οι πίνακες. Σε αυτόν τον αιώνα πάντως δεν πιστεύω να γίνουν αλλαγές πάνω στην ζωγραφική γιατί πιστεύω ότι όλα έχουν φτάσει σε ένα αδιέξοδο”.

- Η ζωγραφική τι απαντήσεις έχει να δώσει στα προβλήματα του κόσμου;

- “Με την φαντασία. Μέσα από την ζωγραφική και το περιεχόμενο της, ο άνθρωπος μπορεί να σκεφτεί και να βγάλει το συμπέρασμα που θέλει για να νιώσει εκείνος καλά”.

- Ποιά είναι τα αγαπημένα σου χρώματα και γιατί;

- “Το μπλέ και το καφέ γιατί το μπλέ συμβολίζει τον ουρανό και το καφέ την γη κι εγώ είμαι κάπου ανάμεσα”.

- Ποιος είναι ο πιο αγαπημένος σου πίνακας από όσους έχεις φτιάξει;

- “Όλοι αλλά πιο πολύ ο Σπαρτιάτης πολεμιστής”.

- Ποιο είναι το όνειρό σου;

- “Να γίνω όσο πιο γνωστός γίνεται μέσα από τα έργα μου πριν πεθάνω”.

- Αν δεν ήσουν ζωγράφος, τι θα ήθελες να γίνεις;

- “Ποδοσφαιριστής και να παίξω στην εθνική Ελλάδα και στον Ολυμπιακό”.

Μέσα από την συνομιλία που είχαμε με τον Νίκο Μπονόβα μάθαμε αρκετά για την τέχνη του και την φιλοσοφία του. Ήταν πραγματικά μεγάλη τιμή να τον γνωρίσουμε και να μιλήσουμε μαζί του όχι μόνο για πράγματα που αφορούν την τέχνη αλλά γενικότερα την ζωή. Ελπίζουμε κι ευχόμαστε να μαρωώσουμε σύντομα τα έργα του σε κάποια έκθεση στην πόλη μας.

Γιώργος Μαργιώλης